THE SHEPHERD OF ISRAEL

ENGLISH DEPARTMENT

VOL. X. No. 10 | 50 CENTS A YEAR | JUNE, 1928

A RABBI WHO DIDN'T KNOW

There was once a great rabbi among the Jews whose name was Nicodemus. He was a Pharisee, and the Pharisees were very upright men, very careful in observing all of the minutest details of the teachings of Moses, highly moral, and in every way they tried to be beyond possible criticism.

But this Jewish rabbi, a ruler among the Jews, in spite of all of his upright life, felt something lacking; there was a hunger in his heart which all of his religious observances failed to satisfy. Evidently there came to him, as there has come to many, an earnest and honest Jewish soul, the realization that after all something was not right, and that there was some sort of a barrier between himself and between God.

A Visit By Night

So this Rabbi, Nicodemus, came to see the Lord Jesus Christ, to unburden his heart's troubles to Him. He came at night; we suppose that some of the Jews of that day were just as foolish as some of the Jews are today, that is, they hated the Lord Jesus Christ, and they also hated any one of their own Jews who would even be seen in the company of the Lord Jesus Christ. So indeed it has happened right here in our own Mission; many a Jew has crept into our Mission hall stealthily at night, only to be discovered by someone and then next day his Jewish neighbors would make life a hell for him.

The Lord Jesus Christ knew who Nicodemus was as soon as He saw him. We would expect that, of course, because the Lord Jesus Christ was God, and being God He must know all things.

Now the Lord Jesus Christ knew that Nicodemus was a rabbi, a ruler, a man of high moral character, a leader, an example to the people. And yet the first thing that the Lord Jesus Christ told Nicodemus was "Ye must be born again."

Can a Man Be Born Again?

Just listen to this beautiful story as it is given to us in the Gospel of John:—

"There was a man of the Pharisees, named Nicodemus, a ruler of the Jews. The same came to Jesus by night, and said unto him, Rabbi, we know that thou art a teacher come from God; for no man can do these miracles that thou doest, except God be with him. Jesus answered and said unto him, Verily, verily, I say unto thee, Except a man be born again, he cannot see the kingdom of God. Nicodemus saith unto him, How can a man be born when he is old? Can he enter the second time into his mother's womb, and be born? Jesus answered, Verily, verily, I say unto thee, Except a man be born of water and of the Spirit, he cannot enter into the kingdom of God. That which is born of the flesh is flesh; and that which is born of the Spirit is spirit. Marvel not that I said unto thee, Ye must be born again. The wind bloweth where it listeth, and thou hearest the sound thereof, but canst not tell whence it cometh, and whither it goeth: so is every one that is born of the Spirit. Nicodemus answered and said unto him, How can these things be? Jesus answered and said unto him, Art thou a master of Israel, and knowest not these things?" John 3:1-10.

And now here we come to the real heart of the difficulty between many of the Jews of this country and ourselves. We have no quarrel with all of the good deeds which the American Jews accomplish in all of their charities and benevolences; we have no quarrel with all of the boastings that many of these Jews make concerning their good deeds and their upright life, but we have only one thing to say, "Ye must be born again."

This is the difference between the ordinary Jew and that Jew who is a believer in the Lord Jesus Christ.

Many Have Been Born Again

The believer in the Lord Jesus Christ has been born again and has received from God the gift of Eternal Life; this Eternal Life cannot be gained by all of the good works you can do; it is truly and only a gift from God, a gift that comes only because God gave His only begotten Son to die for our sins; your part in that transaction is to believe God; God's part is to accept your belief and give you Eternal Life. You will find this contract clearly written in the Gospel of John 3:16:

"For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life."

After you have accepted this gift of God, all things become new to you, and you will no longer boast of your morality and of your benevolences and charity and other good deeds; you will only boast of the fact that you are a child of God born again thru the blood of the Lord Jesus Christ.

Will you grasp this gift of God? Thousands before you have done this and have found true happiness. Many Jews gladly gave up their lives in martyrdom rather than give up the joy and assurance that they had in knowing that they were God's children and were possessors of Eternal Life. They took Stephen one day, a Jew who had become a believer in the Lord Jesus Christ, and stoned him. But Stephen never was moved; instead he looked up steadfastly into heaven and saw the glory of God, and Jesus standing on the right hand of God, and said "Behold I see the heavens opened, and the Son of man standing on the right hand of God." And as they stoned Stephen he called out to God and said "Lord Jesus receive my spirit."

This is the happiness and the confidence that can be yours any time that you want it, if you will accept the Gospel of the Lord Jesus Christ at its face value and really put its claims to the test.

40 Cents WORTH FOR 25 Cents

Send us 25c. in coin or Stamps and we wil mail you a 40c New Testament in Hebrew. Yiddish or English. Should our supply be gone, however, we reserve the right to return your money.

Address: The Shepherd of Israel, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

BETH SAR SHALOM

Throop Avenue and Walton St.

Brooklyn, N. Y.

ANONYMOUS LETTERS

We are receiving so many anonymous letters from readers of The Shepherd of Israel that we are now obliged to announce that we will pay no attention to any such letters which contain requests that questions be answered in our columns.

We are glad to answer all questions but if the person or persons asking the questions have not the courtesy to send their names, or are afraid to do so, then we feel that we cannot recognize such inquiries as being honest or sincere.

דער איד און בעיזבאָל

אידען זענען בטבע גוטע תלמידים. אין אלע לענדער וואו זיי געפינען זיך בעאָבאכטעט דער איד דאָס ארט לעבען פון זיינע שכנים, די קריסטען, און טוען זיי נאָך. אין פיעלע לענדער, ווי פראנקרייך, איטאליען, שפאניען א. ז. וו., איז גאָרנישט לייכט צו דערקענען אין יענע אידען דאָס פינטעלע איד. אפילו אזאָלכע דורכאויס קריסטליכע טהעטינקייטען, וואָס איז געוועזן אמאָל גאנץ פרעמד פון אידישען אלטעגליכען לעבען, האָט זיך אויך דער איד אנגעאייגענט און טהוט עס נאָך. די אידישע יונגע־לייט איבערהויפּט נעמען שנעל איבער מיט גרויס התלהבות פיעלע מנהגים פון די קריסטליכע שכנים. די אידישע צייטונגען באריהמען זיך אזוי אָפט אז מיר אידען זענען אן „עם חכם ונבון“ און מיר זענען נישט חלילה הינטערשטעליג מיט קיין זאך פון אונזערע קריסטליכע שכנים.

נעמט א ביישפיעל דעם ענין פון „ספּאָרטס“. דער גרויסער אמעריקאנער קריסטליכער עולם גיבט זיך אָב זעהר פיעל מיט דיעזער פיעלזייטינער טהעטינקייט. די גרויסע אמעריקאנער צייטונגען גיבען טעגליך אָב גרויסע קאָלומס בנוגע ספּאָרט־אנגעלעגענהייטען.

גרויס איז די אינטערעסע פון דעם אמעריקאנער פאָלק אין „בייז־באָל“ (דער אמעריקאנער נאציאָנאלער געים) ווען די צוויי געגענגעזעצטע כתות, „דזשייענטס און יענקים“, שפּיעלען דעם געים דאָ אין ניו־יאָרק, איז דער אמעריקאנער עולם ווילד מיט בעגייסטערונג און די ענגלישע צייטונגען גיבען פולע באריכטען וועגען דעם ארט שפּיעלען.

אידען זענען חלילה אויך אין דעם פרט נישט הינטערשטעליג, און מיר האָבען אויך אין „ספּאָרטס“ אידישע יונגע־לייט. ווי למשל „אטלעטס“ און פרייז־פייטערס מיט שטארקע אייזערנע קולאקעס, וואָס מאנכעסמאָל באוזיענט ער גאָר א ניט־אידישען קורלאַק־העלד אזוי אז יענער האָט איהם לאנג צו געדענקען. יא, באמת, מיר זענען א פעהיגעס פאָלק און לערנען זיך שנעל אָב פון אנדערע און טהוען זיי נאָך און א סך מאָל שפּרינגען מיר זיי נאָך איבער.

מיר מיינען דאָ נישט חלילה די אידישע יוגענד דערפאר צו קריטיקירען. זאָלען זיי נאָכטהון די אלע אטלעטישע ספּאָרטס און ענטוויקלען זייער שוואכען גוף. זאָלען זיי נאָכטהון אלע אנדערע זאכען וואָס עס קומט גוטעס ארויס פאר׳ן איד. אָבער, ווען יא נאָכטהון, פארוואָס זאָלען אידען נישט אויך נאָכטהון די אמעריקאנער, ענגלענדער, דייטשען און פיעלע אנדערע, צו לערנען די ביבעל, דאָס אלטע און נייע טעסטאמענט, וואָס איז געשריבען פון אידען צו אידען, און דאָרט געפינען דעם הייליגען אידישען ישוע המשיח? פארוואָס נישט אויך דאָס נאָכטהון די קריסטליכע יונגע־לייט און זאָלען זיי אויך זיין אזוי גליקליך און צופריעדען ווי יענע זענען דורך ישוע המשיח?

די ניו־יאָרקער לייברעריס זענען געפּאקט מיט אידישע יונגע־לייט, וועלכע שטודירען פארשיעדענע ביכער וועגען פארשיעדענע געגענשטענדע. זעהר גוט, פארוואָס נישט. זאָלען די אידישע יונגע־לייט נישט זיין פרעמד פון אלערהאנד זאכען. אָבער פארוואָס זאָלען זיי זיך אזוי צוכאפּען צו פרעמדע זאכען, און צו דערזעלבער צייט זיין פרעמד פון זייער אייגענער געשיכטע? פארוואָס נישט לערנען דאָס תנ״ך און וויסען ווער אידען זענען און קענען אונזער אייגענע אידישע געשיכטע, און פארוואָס נישט לערנען דאָס ברית חדשה און וויסען ווער אונזער משיח איז? די קריסטליכע יוגענד ווייס עס יא, און מיר זענען לגמרי פרעמד דערפון.

דאָס איז אן אויפרוף צו דער אידישער יוגענד וואָס זענען אזאָלכע גוטע און פלייסיגע תלמידים, פון יענעם עפּעס צו לערנען און נאָכצוטהון. מיר רופען אייך, יונגע אידישע ברידער, קומט און לערנט דאָס וואָס איז אמוויכטיגסטען פאר אייך. איהר האָט א גרויסע צוקונפט, וועלכעס איז דונקעל פאר אייך, גלויבט אין ישוע המשיח וואָס איז דער „אור העולם“. זאָל ער אייך בעלייכטען דעם וועג און אייך פיהרען דורך דעם רוח הקודש אז איהר זאָלט חלילה נישט פאלען און זיך באשעדיגען אויף אייער לאנגער רייזע. איהר וועט דאדורך בליהען און וואקסען, און אייער לעבען וועט זיין א געבענשטעס און א גליקליכעס.

ב. שאטקין.

„שאלות ותשובות“

איינער פון אונזערע לעזער שרייבט אונז: „לעזענדיג דאָס נייע טעסטאמענט בין איך געקומען צו מתתיהו כ״ד, 15, וועלכען פסוק איך קאָן באין אופן נישט פארשטיין. איך לעז דאָרט: „דרום ווען איהר וועט זעהן די גרויעל פון דער פארוויסטונג וואָס איז געזאָגט פון דניאל הנביא שטעהענדיג אין הייליגען אָרט — דער וואָס לייענט זאָל עס פארשטעהן — דאַן זאָלען די וואָס זענען אין יהודה אנטלויפען צו די בערג . . . ערקלעהרט מיר די בעדייטונג דערפון.“ (אונטערגעצייכענט נ. ק.).

אנטוואָרט: דאָס גרינטליך צו פארשטעהן מוז מען זיך באקענען מיט איינינע אנדערע שטעלען אין דער ביבעל, ווי למשל דניאל קאפּיטלען ז׳ ח׳ ט׳ און י״א, אויך דאָס לעצטע טייל פון ברית חדשה וואָס הייסט חזיון, און אין 2טען טעסאלוניקער ב׳, 3, 4, פון וועלכע שטעלען מיר לערנען אז דער „מאַן פון זינד“ וועלכער הייסט טייפעל, שטן, נחש הקדמוני און אנטי קריסטוס, וועט קומען, און זיין אָן דער שפּיץ פון אלע קעניגרייכען פון דער וועלט, וועלכע וועלען זיך גרופּירען אין 10 קעניגרייכען. ער וועט אויך פריינדשאפט שליסען מיט די אידען און ער וועט זיי העלפען אויפבויען דאָס בית המקדש. דאָרט וועלען איהם די אידען געבען א כסא צו זיצען ווען ער וועט דאָרט אריינקומען.

איהם רופט דניאל אויך אָן אין קאפּיטעל י״ב, פסוק 11, „די גרויעל פון פארוויסטונג“, און עס ציינט זיך אויך פון דאָרט דאָס זעלבע ווי דאָס וואָס מיר האָבען ארויסגענומען פון 2טען טעסאלוניקער, אז דער אנטי־קריסטוס וועט זיצען אין גאָטעס טעמפּעל, אין בית המקדש, און ער וועט זיך גאָר מאכען פאר א גאָט און פערלאנגען אז אלע מענשען — אויך אידען — זאָלען איהם דיענען און זיך צו איהם בוקען. אין דניאל ז׳ ווערט דער אנטי־קריסטוס בעצייכענט אלס דער „קליינער האָרן“.

לויט דניאל׳ס פתרון איבער נבוכדנצר׳ס חלום אין דניאל ב׳ ווערט די זאך אויפגעפאסט ווי פאָלגט:

„פיער גרויסמעכט׳ע האָבען בעדאַרפט זיין אין דער וועלט. די 1טע, „נבוכדנצר“. די 2טע, „פרס ומדי“. די 3טע „אלעקסאנדער פון גריכענלאנד“. די פיערטע, „רוים“. דיעזע 4 מלוכות זענען אין דניאל ב׳ געוויזען געוואָרען אין דער סטאטוע פון גאָלד, זילבער, קופּער און אייזען. און די 10 פינגער אויף די פיס פון דער סטאטוע ציינט: אז אלע מלוכות וועלען זיך אם ענדע גרופּירען אין 10 קעניגרייכען. נבוכדנצר מלך בבל, אויף וועמען דאָס גאָלד אין דער סטאטוע ווייזט אהין, איז שוין לאנג פארשוואונדען געוואָרען. דאָס מלכות פרס ומדי, אויף וועמען דאָס זילבער פון דער סטאטוע ציינט אהין, איז שוין אויך א זאך פון דער ווייטער פערגאנגענהייט. אלעקסאנדער פון גריכענלאנד, אויף וועמען דאָס קופּער אין דער סטאטוע ציינט, האָט אויך שוין לאנג, זעהר לאנג אויפגעהערט. יא, אפילו רוים, אויף וועלכען דאָס אייזען פון דער סטאטוע ווייזט, האָט אויך שוין לאנג אויפגעהערט צו זיין א וועלט־מאכט. האַלט עס איצט, הייסט עס, ביים פאָרמירען די 10 קעניגרייכען. אזוי באלד זיי וועלען פאָרמירט ווערען און דער פארקערפּערטער שטן אין אנטי־קריסטוס וועט ווערען דער הויפּט־רעגירער איבער זיי פאר א פעריאָדע פון דריי און א האלב יאָהר, דאַן וועט דאָס מלכות המשיח קומען אזוי ווי מיר לייענען אין דניאל ב׳ 44, אזוי ווי פאָלגט:

„אין די טעג פון די דאָזיגע מלכים, וועט גאָט פון הימעל אויפריכטען א מלכות וואָס וועט קיינמאָל נישט פארדאָרבען ווערען. דאָס מלכות וועט נישט איבערגעלאָזט ווערען צו אן אנדער פאָלק, נייערט עס וועט אין שטיקלעך צוברעכען און פארניכטען די אנדערע קעניגרייכען און דאָס מלכות וועט פערבלייבען אויף עוויג“. (לייענט חזיון קאפּ. י״ג, ווי אויך קאפּ. י״ז, 8־15.)

אונטער דער רעגירונג פון דעם „מאַן פון זינד“ וועלען אידען האָבען שרעקליכע צרות אויסצושטיין. צוערשט וועט ער זיין זייער פריינד און פאר זיי אויפבויען דאָס בית המקדש. ער וועט מיט זיי מאכען א קאָנטראקט פאר 7 יאָהר. אָבער נאָך 3 און א האלב יאָהר וועט ער חרטה האָבען אויף דעם קאָנטראקט און ער וועט זיי אָנהויבען שטארק צו פארפאָלגען. (דניאל ט׳, 27.) דאָס ווערט אָנגערופען אין ירמיה ל׳ „ועת צרה היא ליעקב“.

בית שר שלום

(וויליאמסבורג מיססיאן צו אידען)

קאָר. טהרופּ עוו. און וואָלטען סט., ברוקלין, נ. י.

קומט צו אונזערע פערזאמלונגען

פרייטאג נאכט 8 אוהר . . . פיר מענער און פרויען

זונטאג נאכט 8 אוהר . . . . פיר מענער און פרויען

מאנטאג נאכט 8 אוהר . . . . טעסטימאָניאל

דאס אייביגע לעבען". עס פרעגט זיך אייגענטליך, פארוואס האט גאט ב"ה דוקא איהם אונז פאר א קרבן געגעבען? אלץ דערפאר ווייל ער, דער „אותו איש", איז איבער אלעם. ער איז דער גרעסטער צדיק און וועגען דעם דאס ריינסטע קרבן, דער „שה תמים".

בעפאר מ'האט דעם „אותו איש" געקרייציגט, לעזען מיר אז זיינע שונאים האבען איהם געבראכט געבונדען בעפאר דעם גאווערנאר פילאטוס. דאמאלס ווען די קלאגען זענען געגען איהם געמאכט געווארען לעזען מיר אין יוחנן 19, אז ער האט געשוויגען און קיין ווארט גערעדט, אזוי ווי ישעיה הנביא האט אויף איהם נביאות געזאגט אין ישעיה נ"ג: „כשה לטבח יובל וכרחל לפני גוזזיה נאלמה ולא יפתח פיו". וועלכער מענש וואלט זיך אין אזא צייט נישט פערטיידיגט מיט אלע כחות? ער אבער נישט, ווייל ער איז איבער אלעם.

ווען ער איז שוין געהאנגען אויף דעם צרה'דיגען קרייץ, אייניגע סעקונדען בעפאר ער האט אויפגעגעבען זיין גייסט, בשעת שלעכטע מענשען האבען זיך מיט איהם גערייצט, האט ער אנשטאט ברוגז צו זיין אויף זיינע שונאים, האט ער גאר פאר זיי געבעטען: „פאטער, פארגיב זיי, ווייל זיי ווייסען דאך נישט וואס זיי טהוען". (לוקאס 23.) אנדערע וואלטען דאס נישט געטהון, ער יא, ווייל ער איז איבער אלעם.

און אזוי האט מען איהם שפעטער באגראבען און פארזיגעלט דעם קבר מיט דעם חותם פון כהן גדול און אויף דעם פערלאנג פון די סנהדרין האט דער גאווערנאר געשטעלט סאלדאטען צו בעוואכען זיין קבר, אז זיינע תלמידים זאלען חלילה נישט ארויס'גנב'ענען דעם קערפער פון משיח און דאן זאגען אז ער איז אויפגעשטאנען פון די טויטע. צום סוף זעהען מיר גאר אז אויפ'ן דריטען טאג נאך דער קרייציגונג האט פלוצים די ערד א ציטער געטהון... דער קבר האט זיך אליין אויפגעמאכט... דער גוף פון משיח איז שוין דארט נישט געוועזן... און מלאכים האבען די בשורה געבראכט, אז דער משיח איז אויפגעשטאנען פון די מתים. (לוקס כ"ד, 1-7.) יא, ער האט אויך באזיעגט דעם טויט, ווייל ער איז איבער אלעם.

פערציג לאנגע טעג איז ער אזוי געווען מיט זיינע תלמידים נאך זיין אויפערשטעהונג. זיי זענען געווען אלע אידען, קיין איין גוי דארונטער, אונגעפעהר 500 אידען יראים ושלמים, (א קארינטער ט"ו) און פלוצים איז ער אין זייער געגענווארט ארויף אין הימעל מיט א וואלקען צו זיצען לימין הגבורה (תהלים ק"י, 1) און א מלאך האט דאמאלס פערקינדיגט אז דערזעלבער ישוע וואס איז ארויף צום הימעל וועט פונקט אזוי אמאל צוריק קומען, אויך מהאי טעמא ווייל ער איז איבער אלעם.

בעפאר ער איז ארויף צום הימעל האט ער אנגעזאגט זיינע תלמידים אז זיי זאלען געהן דרש'ענען די בשורה טובה, אז דורך אמונה אין איהם קענען אלע מענשען האבען א גאולה ופדות, א ישועה ונחמה; זיי זאגענדיג, אז איהם איז געגעבען געווארען אלע מאכט און כח אין הימעל און אויף דער ערד. (מתתיהו כ"ח, 18-20. תהלים ב' און דניאל ז', 13, 14.) אויבשאן די תלמידים האבען געהאט פיעלע צרות אויסצושטעהן אין אלע צייטען פון פארשיעדענע שונאים וואס האבען זיי געוואלט שטערען אין זייער ארבייט, אזוי ווי עס איז נאך עד היום הזה דער פאל, דאך איז דיעזע געטליכע ארבייט אימער פארווערטס געגאנגען, זי איז געווארען אן אוניווערזאלע באוועגונג, צוקומענדיג טעגליך נאכפאלגער און גלויביגע אין ישוע המשיח, ווייל ער האט אונז פארשפראכען אין מתתיהו כ"ח: „איך וועל מיט אייך זיין ביז צו דער ענד פון דער וועלט"; און דער „אותו איש" איז איבער אלעם.

אזוי וועט עס אויך זיין באחרית הימים, ווען דער הייליגער משיח וועט קומען צום צווייטען מאל, וועט מקוים ווערען די נבואה פון זכריה הנביא י"ב, 10, וואס ער זאגט „והביטו אלי את אשר דקרו", אידען וועלען אין דעם צושטאכענעם משיח דערקענען אז ער איז דער גואל ישראל און דאן וועלען אלע אידען אין איהם גלויבען און ער וועט זיין דער מלך על כל הארץ. איהר הערט, ער, דער „אותו איש", וועט זיין דער מלך איבער אלעם.

נאך א יעזוס-ראביי

ווען אימער עס האט זיך געטראפען אז א רב אדער א ראביי האט א גוט ווארט גערעדט איבער ישוע המשיח, האבען דאס די אידישע צייטונגען אויפגעכאפט און האבען דערפון געמאכט א ציניש און א שפאטיש שטיק נייעס, אנשטאט זיך צו פארטיעפען און דענקען; טאמיר האט דער רב אדער יענער ראביי רעכט. האבען זיי זיך אבער ליעבער דריבער געוויצעלט און איהם אנגערופען „יעזוס ראביי".

> „ירושלים ירושלים ההרגת את הנביאים והסקלת את הנשלחים אליך כמה פעמים רציתי לקבץ את בניך כאשר תקבץ תרנגלת את אפרחיה תחת כנפיה ולא אביתם, הנה ביתכם ישאר לכם חרבה ולא תראוני עוד עד כי תאמרו ברוך הבא בשם ד'." (מתתיהו כ"ג)

איהר געדענקט אודאי מיט א יאהר צוויי צוריק, ווען ראביי ווייז פון ניו־יארק האט געהאלטען א דרשה איבער ישוע המשיח, ווי די אידישע בלעטער זענען איהם בעפאלען מיט שימפונגען און בזיונות. כאטש אלע אידען באקענען אז ראביי ווייז איז דער געבילדעסטער ראביי אין אמעריקא, דאך האבען זיי איהם פארזוכט צו באשמוצען און איהם שטעלען אין אזא דונקעלען ליכט, אז כאטש נעמט און לעגט איהם אין חרם אריין. אלץ דערפאר ווייל ער — ווי פיעלע אנדערע גאונים — האט געוואגט צו רעדען גוטעס וועגען ישוע המשיח.

איצט, מיט אייניגע וואכען צוריק, איז ארויסגעקומען אן אנדערער הויך־געבילדעטער ראביי, דר. אלעקסאנדער לייאנס, וועלכער האט געזאגט אין זיין רעדע, בשעת זיין געמיינדע האט געפייערט דעם 26טען יאהרעספעסט זייט ער איז זייער ראביי אין זייער טעמפעל דא אין ברוקלין, אז אין א קורצער צייט ארום וועט ער זיך אבזאגען פון זיין אמט אלס ראביי און ער וועט פרעדיגען צו דער וועלט די לעהרע פון ישוע המשיח.

ער האט ווייטער געזאגט, אז יעדער איד דארף זיין א מיסיאנער, נישט צו באקעהרען די וועלט צום אידענטום, נייערט צו דרש'ענען ישוע המשיח.

מיט 35 יאהר צוריק, ווען דער רוח הקודש האט אונז געלייטעט צו גלויבען און ווערען נאכפאלגער פון ישוע המשיח, האבען מיר קלאהר געזעהן אז יעדער אמת'דיגער איד וואס גלויבט באמונה שלימה אז די הייליגע נביאים זענען אמת, מוז אויך קומען צום ענטשלוס אז ישוע המשיח איז דער אמת'דיגער משיח. נור מיר האבען וואהרגענומען און רעאליזירט אז יענע וואהרע אידען דארפען ערשט שטודירען די הייליגע נביאים מיט וועלכע זיי זענען ענטשיעדען אומבעקאנט. מיר אונטערשטרייכען די ווערטער וואס מיר זאגען דא, „די וואהרע אידען" וואס גלויבען אין די הייליגע נביאים, ווייל אויף דיזער קלאס אידען האבען מיר געווארט, אז אזויבאלד מ'וועט נור זייער אויפמערקזאמקייט צוציהען צו די נביאים וועלען זיי אודאי באלד גלויבען אין הייליגען משיח. ווי קאן עס דען גאר אנדערש זיין? די נביאים הייסען דאך אונז גלויבען אין ישוע המשיח. זיי צייגען אונז צו איהם, און פיהרען אונז דורך די נתיבות עולם צו איהם וואס גיבט אונז חיי עולם.

מיר זענען אבער מודה ומתודה אז מיר האבען כמעט גאר קיין האפנונג געהאט אויף די רעפארמירטע אידען, אז זיי זאלען אמאל קומען אין דער פראנט־ליין אין גלויבען, ווייל זייערע ראביים האבען אזוי לאנג פילאזאפירט און עוואלוציאנירט ביז זיי האבען פון די נביאים געמאכט „חול", א וואכעדיגע זאך. און דאס האט שטארק רעפלעקטירט אויף זייערע רעפארמירטע אידען וואס האבען זיי צוגעהערט. זיי האבען נישט געגלויבט אז די נביאים זענען געשיקט געווארען פון גאט מיט דעם „כה אמר ד'" אויף זייערע ליפען. דערפאר האבען מיר אויף זייער באקעהרונג צו ישוע המשיח וועניג־וואס געווארט. היינט־צו־טאג שעהמען מיר זיך מיט אונזער יענער שוואכער האפנונג. ווייל נישט נור זענען די ראביים, ווייז און לייאנס, אזוי געזאגען, נייערט פיעלע אנדערע רעפארמירטע ראביים באקענען דעם אמת אין ישוע המשיח. דאס איז א סימן מובהק אז זיי האבען זיך צוריק געקעהרט צו דער אמונה אין דער תורה און די נביאים.

וואס האבען איצט די ארטאדאקסישע רבנים צו זאגען? וועלען זיי זיך נעמען א ביישפיעל פון די געלעהרטע רעפארמירטע ראביים און אויך אנהויבען צו שטודירען די הייליגע נביאים און דארט געפינען ישוע המשיח און אין איהם גלויבען, אדער ווילען זיי אויך ווייטער בלייבען אין הינטער־גרונד און זיך בראדזשען אין געמויזעכץ פון „מצות אנשים מלמדה"?

מיר אפעלירען צו אלע אידען בכלל און צו די ארטאדאקסישע רבנים בפרט, „התעוררי התעוררי כי בא אורך". „התנערי מאפר קומי לבשי בגדי תפארתך עמי על יד בן ישי בית הלחמי קרבה אל נפשי גאלה". ד"ה, וועק דיך אויף ווייל דיין ליכט איז שוין געקומען . . . שטעה־אויף פון דער ערד און טהו אן, א מיין פאלק, די הערליכע קליידער דורך דעם זוהן פון ישי (דער פאטער פון דוד המלך פון וועמען דער הייליגער משיח איז ארויס געקומען) געבוירען אין בית לחם, וועלכער ברענגט די גאולה פאר מיין נשמה.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רועה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח

VOL. X. No. 10 — 50 CENTS A YEAR — JUNE, 1928

„דער אותו איש“

אזוי רופט מען איהם ביי אידען. אט דעם טיטעל האבען איהם געגעבען די חסידים, די רבנים, דיינים, צדיקים, יראים ושלמים. די פשוט'ע איבערזעצונג פון די ווערטער „אותו איש“ מיינט, „אט יענער מאן“. דאס איז עפעס אזוי ווי מ'זאל צהין טייטלען מיט'ן פינגער און זאגען: אט דאס איז יענער מאן! דאס הייסט, אז ער איז עפעס א חידוש'ליכער מאן, אן אויסערארדענטליכער מאן. אין איהם איז עפעס סופרעם און וואונדערבארעס פאראן. עס איז עפעס אזוי ווי דער דייטש זאגט: „איבער אלעם“.

אי ווי קומט עפעס אז אידען וואס האבען ליידער תמיד פארוואָרפען ישוע המשיח, אז זיי זאלען איהם נאר געבען אזא גרויסען טיטעל, מיט וועלכען זיי גיבען צו, אז ישוע המשיח איז איבער אלעם? דער ענטפער איז, אז עס איז פאראן אזא צופאל אז א מענש רעדט אמאל ארויס א ווארט וועלכעס גאט אליין האט עס איהם אריינגעלעגט אין זיין מויל אריין אהנע איהם אנצופרעגען און אפילו אהן זיין וויסען. אזוי ווי רש"י זאגט: „נבא ואינו יודע מה נבא“. יא עס איז עפעס געוועזן א מין ניצוץ פון רוח הקודש אין דעם איד וואס האט צום ערשטען ארויסגעזאגט דעם טיטעל „אותו איש“ אויף ישוע המשיח. ד"ה, יענער וואונדערבארער מאן וואס איז איבער אלעם.

מיר ווילען אקארשט זעהן אויב דאס איז טאקע אזוי. אויב ישוע המשיח איז טאקע מעהר אלס אלע אנדערע מענשען און אויך איבער אלע אנדערע מענשען.

מיר לייענען צום אלעם ערשט אין לוקס א', אז זיין מוטער מרים, די טאכטער פון משפחת דוד המלך, איז אריינגעקומען באזוכען איהר קרובה אלישבע, דאס ווייב פון זכריה כהן גדול. נאכדעם ווי דער מלאך ד' האט איהר, מרים'ן, אנגעזאגט די בשורה אז זי וועט מעוברת ווערען און געווינען דעם הייליגען משיח. מרים האט דאמאלס נאך נישט געהאט קיין מאן און דאך איז עס אזוי געשעהן, ווייל גאט האט אזוי געהייסען. אונזער מאמע שרה האט אויך געהאט א קינד, חוץ לדרך הטבע. (בראשית כ"א.) און אזוי האט גאט ב"ה אויך געוואלט אז מרים, די פרינצעסין פון דוד המלך'ס משפחה, זאל אויך האבען א קינד חוץ לדרך הטבע, איבער דער נאטור. דארט אין לוקס לייענען מיר אז אין יענעם באזוך האט אלישבע געזאגט דורך דעם רוח הקודש צו מרים: „ווי נעמט זיך דאס אז די מוטער פון מיין האר דעם משיח זאל גאר מיך קומען באזוכען!“ און אלישבע האט זי געבענשט. בזו הרגע האט נאך עפעס וואונדערבארעס פאסירט, נעמליך אלישבע האט באקומען א וואונדערבארען צייכען אין איהר קערפער, וועלכעס האט איהר צו פארשטעהן געגעבען אז מרים טראגט שוין דאס משיח־קינד אונטער איהר הארץ. דארט האט גאט ב"ה געטאן צוויי אויסערנאטירליכע זאכען, געשיקט דעם רוה"ק צו אלישבע און בעשאפען אן אויפרעגערישען צייכען אין איהר קערפער. דאס האט אבער קיינמאל נישט געטראפען ביי קיין אנדער קינד אין דער וועלט. דאס צייגט אלזא אז בעפאר ער איז נאך געבוירען געווארען איז ער שוין געוועזן איבער אלעם.

> איהר זענט דאך א איד, טא ווארום זאלט איהר ניט וויסען ווער דער אידישער משיח איז? קומט צו אונזערע פערזאמלונגען פרייטאג און זונטאג, 8 אוהר אבענד, וועלען מיר דאס אייך ערקלערען.

דאן לייענען מיר דארט אין קאפיטעל ב', אז ווען דאס משיח־קינד איז געבוירען געווארען זענען אין דערזעלבער שעה א מחנה פון מלאכים אנגעקומען אויף די פעלדער פון בית לחם, וואו די שאף־פאסטוכער האבען געפאסעט זייערע שעפעלעך. און זיי האבען אנגעהויבען צו זינגען שירות ותשבחות צו גאט פאר דעם גרויסען חסד וואס ער האט געטהון שיקענדיג דעם הייליגען משיח אויסצולייזען די געפאלענע מענשהייט פון זייערע זינד. די מלאכים האבען אויך אהין געוויזען די פאסטוכער וואו דער הייליגער משיח איז געבוירען געווארען. אז א מחנה מלאכים זאלען עפעס אזא זאך טהון האט אויך קיינמאל נישט געטראפען אין דער מענשליכער געשיכטע, נור אליין דארט, אלץ דערפאר ווייל ער איז שוין דאמאלס, ביי דער געבורט געוועזן איבער אלעם.

אין מתתיהו ג' לעזען מיר ווידער, אז אייניגע אסטראנאמער, שטערן־זעהער, זענען געקומען צו יענער צייט פון מזרח נאך ירושלים פרעגענדיג, וואו דער אידישער משיח דארף געבוירען ווערען, ווייל זיי האבען געזעהן זיין גרויסען שטערן ערשיינענדיג אין הימעל. אויך דאס האט קיינמאל פאסירט מיט אן אנדער קינד, ווייל נור דאס משיח־קינד איז שוין פון דער געבורט אן געוועזן איבער אלעם.

ווען דער „אותו איש“, ישוע המשיח, איז אלט געווען 12 יאהר, זעהען מיר איהם זיך מפלפל זיין מיט גרויסע תלמידי חכמים, וועלכע האבען זיך נישט געקאנט גענוג אפוואונדערען אויף זיין גרויסער חכמה. (לוקאס 2.) וועלכעס איז אויך געוועזן איבער אלעם.

און הערט וואס עס איז אביסעל שפעטער געשעהן! ווען ישוע המשיח איז פון יוחנן נע'טובל'ט געווארען אין געגענווארט פון א מאסע אידען איז פלוצים דער רוח הקודש ארונטער געקומען פון הימעל אין געשטאלט פון א טויב און א קול איז ארונטער געקומען פון הימעל זאגענדיג: „זה בני ידידי בו רצתה נפשי אליו תשמעון“. (מתתיהו ג' און י"ז.

די אלע אידען וואס האבען דאס געהערט און עדות געזאגט דרויף האבען אודאי קיין געלד דערפאר באקומען, ווייל ישוע המשיח איז זעהר ארעם געווען, נישט האבענדיג וואו דעם קאפ אנידער צו לעגען (מתתיהו 8) האט ער דאך אודאי קיין געלד געהאט עדות אונטערצוקויפען. אלא מוז דאך זיין אז דאס איז טאקע אזוי געווען ווי די עדות האבען געזאגט; דאס האט קיינמאל מיט קיין אנדערען זייט די וועלט שטעהט געטראפען, נור מיט איהם, ווייל ער איז איבער אלעם.

און אזוי לעזען מיר אז ער האט געהיילט קראנקע וואס קיינע דאקטוירים האבען נישט געקאנט היילען. ער האט בלינדע זעהענדיג געמאכט, טויבע הערענדיג געמאכט, שטומע רעדעוודיג געמאכט, יא, ער האט אפילו קרעציגע אויסגעהיילט וואס קיין דאקטאר האט עס אמאל געקאנט טהון. (מתתיהו 10 און 11.) ער האט אויך טויטע לעבעדיג געמאכט. (יוחנן 11.) נו איז ער נישט איבער אלעם?

אין יוחנן ג', 16. לעזען מיר: „אז גאט האט די וועלט אזוי ליעבט, אז ער האט געגעבען זיין איינציגען זוהן אז אלע וואס וועלען אין איהם גלויבען זאלען נישט פארלוירען געהן, נייערט האבען

Published Monthly by the Williamsburg Mission to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

Entered as second class matter April 14, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., Under the Act of March 1, 1897.